

מסכת שביעית

פרק ג

א. מאימתי מוציאין זבלים לאשפות. משיפסקו עובדי עבודה, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, משיבש המתוק. רבי יוסי אומר, משיקשור:

ב. עד כמה מזבלין, עד שלש שלש אשפות לבית סאה של עשר עשר משפלות של לתה לתה. מוסיפין על המשפלות, ואין מוסיפין על האשפות. רבי שמעון אומר, אף על האשפות:

ג. עושה אדם את שדהו שלש שלש אשפות לבית סאה. יתר מכאן, מחציב, דברי רבי שמעון. וחכמים אוסרין, עד שיעמיק שלשה, או עד שיעביר שלשה. עושה אדם את זבלו אוצר. רבי מאיר אוסר, עד שיעמיק שלשה, או עד שיעביר שלשה. הנה לו דבר מעט, מוסיף עליו והולך. רבי אלעזר בן עזריה אוסר, עד שיעמיק שלשה, או עד שיעביר שלשה, או עד שיתן על הסלע:

ד. הַמִּדִּיר אֶת שְׂדֵהוּ, עוֹשֶׂה סֹהַר לְבֵית סָאתִים, עוֹקֵר שְׁלֹשׁ רוּחוֹת וּמְנִיחַ אֶת הָאֲמָצְעִית. נִמְצָא מִדִּיר בֵּית אַרְבַּעַת סָאִין. רֶכֶן שְׁמַעוֹן בֶּן גְּמְלִיאֵל אוֹמֵר, בֵּית שְׁמוֹנֶת סָאִין. הִיָּתָה כָּל שְׂדֵהוּ בֵּית אַרְבַּעַת סָאִין, מִשִּׁיר מִמָּנָה מְקֻצָּת, מִפְּנֵי מֶרְאִית הָעֵין, וּמוֹצִיא מִן הַסֹּהַר וְנוֹתֵן לְתוֹךְ שְׂדֵהוּ כְּדֹרֶךְ הַמִּזְבֵּלִין:

ה. לֹא יִפְתַּח אָדָם מַחְצֵב בַּתְּחִלָּה לְתוֹךְ שְׂדֵהוּ, עַד שְׂיָהִיו בּוֹ שְׁלֹשׁ מוֹרְבִיּוֹת, שֶׁהֵם שְׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ עַל רוּם שְׁלֹשׁ, שְׁעוֹרֵן עֶשְׂרִים וְשִׁבְעֵי אֲבָנִים:

ו. גִּדֵּר שְׂשִׁישׁ בּוֹ עֶשֶׂר אֲבָנִים שֶׁל מִשְׁאוּי שְׁנַיִם שְׁנַיִם, הָרִי אֱלוֹי יִנְטִלוּ. שְׁעוֹר גִּדֵּר, עֲשֶׂרֶה טַפְחִים. פָּחוֹת מִיכּוֹן, מַחְצֵב וְגוֹמָמוֹ עַד פָּחוֹת מִהָאָרֶץ טַפַּח. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, מִתּוֹךְ שְׁלוֹ, אֲכַל מִתּוֹךְ שֶׁל חֲבֵרוֹ, מָה נִשְׁהוּא רוּצָה, יִטַּל. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּזִמָּן שֶׁלֹּא הִתְחִיל בּוֹ מִעָרַב שְׁבִיעִית. אֲכַל אִם הִתְחִיל בּוֹ מִעָרַב שְׁבִיעִית, מָה נִשְׁהוּא רוּצָה, נוֹטֵל:

ז. אֲבָנִים שֶׁזֶעֶזְעָתוֹן הַמַּחְרָשָׁה, אוֹ שְׂהִיו מְכֻסּוֹת וְנִתְגָּלוּ, אִם יֵשׁ בָּהֶם שְׁתֵּים שֶׁל מִשְׁאוּי שְׁנַיִם שְׁנַיִם, הָרִי אֱלוֹי יִנְטִלוּ. הַמִּסְקָל אֶת שְׂדֵהוּ, נוֹטֵל אֶת הָעֲלִיוֹנוֹת, וּמְנִיחַ אֶת הַנּוֹגְעוֹת בָּאָרֶץ. וְכֵן גִּרְגֵּר שֶׁל צְרוּרוֹת אוֹ גֵּל שֶׁל אֲבָנִים, נוֹטֵל אֶת הָעֲלִיוֹנוֹת, וּמְנִיחַ אֶת הַנּוֹגְעוֹת בָּאָרֶץ. אִם יֵשׁ תַּחְתִּיָּהוֹן סִלַּע אוֹ קֶשׁ, הָרִי אֱלוֹי יִנְטִלוּ:

ח. אין בונין מדרגות על פי הגאיות ערב שביעית משפסקו הגשמים, מפני שהוא מתקנן לשביעית. אבל בונה הוא בשביעית משפסקו גשמים, מפני שהוא מתקנן למוצאי שביעית. ולא יסמוך בעפר, אבל עושה הוא חין. כל אבן שהוא יכול לפשט את ידו ולטלה, הרי זו תנטל:

ט. אבני כתר, באות מכל מקום. והקבילן, מביא מכל מקום. ואלו הם אבני כתר, כל שאינה יכולה להנטל באחת יד, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר, אבני כתר כשמן, כל שהן נטלות שתיים שלש על הכתר:

י. הבונה גדר בינו ובין רשות הרבים, מתר להעמיק עד הסלע. מה יעשה בעפר, צוּבְרוּ בְּרִשּׁוֹת הָרָבִים וּמִתְקַנּוּ, דברי רבי יהושע. רבי עקיבא אומר, כְּדָרְךָ שֶׁאִין מְחַלְקִין בְּרִשּׁוֹת הָרָבִים, כָּךְ לֹא יִתְקַנּוּ. מה יעשה בעפר, צוּבְרוּ בְּתוֹךְ שִׁדְהוֹ כְּדָרְךָ הַמְּצַבֵּלִין. וכן החופר בור ונשית ומערה: